

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
&
ΚΩΔΙΚΑΣ ΗΘΙΚΗΣ**

Ιωάννινα, Μάιος 2023

Πίνακας Περιεχομένων

Πίνακας Περιεχομένων.....	2
Πρόλογος.....	4
Ορισμοί.....	4
Σκοπός.....	5
Βασικές Αρχές.....	5
Οδηγός Γρήγορων Πληροφοριών.....	5
Τι είναι τα δικαιώματα του παιδιού;.....	5
Τι είναι η Παιδική Προστασία;.....	6
Γιατί είναι σημαντική η προστασία του παιδιού για την ICSD;.....	6
Τι πρέπει να περιλαμβάνει ένας κώδικας συμπεριφοράς προσωπικού;.....	6
Τι πρέπει να περιλαμβάνει μια Πολιτική Παιδικής Προστασίας;.....	6
Εισαγωγή στα Δικαιώματα του Παιδιού.....	6
Παιδική προστασία.....	7
Καθορισμένη Παιδική Προστασία.....	7
Καθορισμένη Πολιτική Παιδικής Προστασίας.....	7
Καθήκον αδιαπραγμάτευτο.....	8
Αναγνώριση σημείων κακοποίησης.....	8
Πιθανά σημάδια συναισθηματικής κακοποίησης.....	9
Πιθανά σημάδια σεξουαλικής κακοποίησης.....	10
Κατάλληλη συμπεριφορά ενήλικου.....	10
Πιθανά σημάδια ανησυχίας σχετικά με τη συμπεριφορά των ενηλίκων.....	11
Απαράδεκτη συμπεριφορά ενήλικου.....	11
Κώδικας ηθικής.....	12
Κώδικας δεοντολογίας.....	13
Ο καλύτερος τρόπος για να προστατεύσετε τα παιδιά είναι να τα ενδυναμώσετε να προστατεύσουν τον εαυτό τους.....	14
Ισχυρισμοί από ένα παιδί.....	14

Περαιτέρω καθοδήγηση	16
Παιδική Προστασία & Παιδιά με Αναπηρία	16
Καθορισμένη αναπηρία	16
Τι να προσέξετε	17
Μια προσέγγιση για τα δικαιώματα του παιδιού στην πειθαρχία	17
Γιατί η σωματική τιμωρία είναι λάθος	18
Θετικοί τύποι πειθαρχίας	18
Ανάπτυξη Πολιτικής κατά του Εκφοβισμού	19
Τι λογίζεται ως εκφοβισμός;	19
Στόχοι της Πολιτικής	20
Χρήσιμες και μη χρήσιμες απαντήσεις στον εκφοβισμό	21
Επικοινωνίες & Εκδόσεις	23
Βέλτιστες Πρακτικές	24
Προσλήψεις Προσωπικού	24
Εκπαίδευση & Προσανατολισμός Προσωπικού	26
Παράρτημα Α: Δείγμα φόρμας αναφοράς για υποψία κακοποίησης	27
Παράρτημα Β: Αξιολόγηση εκπαιδευτικών αναγκών	28
Παράρτημα Γ: δήλωση δέσμευσης στη τήρηση της πολιτικής προστασίας των παιδιών	29

Πρόλογος

Η Πολιτική Προστασίας του Παιδιού & Κώδικας Δεοντολογίας του «Διεθνούς Κέντρου Βιώσιμης Ανάπτυξης», περιλαμβάνει τις γενικές υποχρεώσεις των εργαζομένων του και διανέμεται υποχρεωτικά σε όλους τους εργαζόμενους, οι οποίοι είναι ενημερωμένοι για τις υποχρεώσεις τους που ισχύουν παράλληλα με τη σύμβαση εργασίας που έχουν συνάψει με τον Οργανισμό. Η γνώση και αποδοχή της Πολιτικής Προστασίας του Παιδιού & του Κώδικα Δεοντολογίας αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την πρόσληψη εργαζομένων και έχει σημαντική και καθοριστική επίδραση στην επαγγελματική δραστηριότητα / απασχόληση όλων των εργαζομένων στο «Διεθνές Κέντρο Βιώσιμης Ανάπτυξης», ενώ η δέσμευσή τους στην ηθική συμπεριφορά αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών. Ο σκοπός του κειμένου που ακολουθεί είναι να διασφαλίσει και να προστατεύσει τα δικαιώματα των παιδιών που προστατεύονται και υποστηρίζονται από τον οργανισμό και, ταυτόχρονα, να περιγράψει και να καθορίσει τα πρότυπα συμπεριφοράς και ενεργειών των ανθρώπων που εργάζονται στον οργανισμό.

Ορισμοί

Παιδί: Το Διεθνές Κέντρο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη χρησιμοποιεί τον ορισμό της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σύμφωνα με την οποία ως παιδί ορίζεται κάθε άτομο κάτω των 18 ετών, ανεξάρτητα από το αν οι νόμοι μιας χώρας αναγνωρίζουν την ενηλικίωση νωρίτερα.

Παιδική Προστασία: Ο όρος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ευθύνες και τις δράσεις που αναλαμβάνει το Διεθνές Κέντρο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη με στόχο την πρόληψη και τη θεραπεία της παιδικής κακοποίησης - παραμέλησης, έκθεσης ανηλίκων σε κίνδυνο

Προσωπικό: Ο όρος αναφέρεται σε όλο το προσωπικό που απασχολείται στο Διεθνές Κέντρο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

Εταίροι: Ο όρος αναφέρεται σε όλους τους εταίρους, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εθελοντές, ερευνητές, ασκούμενους φοιτητές που δραστηριοποιούνται στο Διεθνές Κέντρο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

Παιδική κακοποίηση: Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, η κακοποίηση ή κακοποίηση παιδιών περιλαμβάνει όλες τις μορφές σωματικής ή συναισθηματικής κακοποίησης, σεξουαλικής κακοποίησης, παραμέλησης ή ελλιπούς φροντίδας ή εκμετάλλευσης για εμπορικούς ή άλλους σκοπούς, που έχει ως αποτέλεσμα συγκεκριμένη ή πιθανή βλάβη στη ζωή, την ανάπτυξη και αξιοπρέπεια του παιδιού, στο πλαίσιο μιας σχέσης ευθύνης, εμπιστοσύνης και δύναμης.

Εργασία με παιδιά: Ο όρος αναφέρεται στην εργασία σε θέση που περιλαμβάνει τακτική επαφή με παιδιά, είτε ως μέρος των καθηκόντων του υπαλλήλου είτε λόγω της φύσης της εργασίας που φέρνει το άτομο σε συχνή επαφή με παιδιά.

Σκοπός

Ειδικότερα, σκοπός του οργανισμού είναι:

- Η κατοχύρωση, προστασία και προαγωγή των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των ανηλίκων που διαμένουν στην ελληνική επικράτεια, ανεξαρτήτως της ιθαγένειας (των παιδιών).
- Η άμεση προστασία των παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο.
- Η παροχή εξατομικευμένης και εξειδικευμένης υποστήριξης για κάθε υπηρεσία προς παιδιά (κοινωνική και εκπαιδευτική ένταξη ή επανένταξη, ψυχολογική υποστήριξη, ψυχοθεραπευτική παρέμβαση, ιατρική παρακολούθηση κ.λπ.) με στόχο την κατά περίπτωση αποκατάσταση των παιδιών.

Βασικές Αρχές

Επιπρόσθετα, οι βασικές αρχές και αξίες που διέπουν τη λειτουργία των Σπιτιών αφορούν στα εξής:

- Άμεση και συνεχής προώθηση και προστασία των συμφερόντων των παιδιών.
- Μηδενική ανοχή στην παιδική κακοποίηση – υποχρεωτική δήλωση επιβεβαιωμένων ή ύποπτων περιπτώσεων παιδικής κακοποίησης.
- Η προστασία του παιδιού είναι κοινή ευθύνη μεταξύ του οργανισμού, των εταίρων του και των κοινοτήτων στις οποίες δραστηριοποιείται.
- Η γνώμη των παιδιών και των νέων χρησιμοποιείται για την ενημέρωση των πολιτικών παιδικής προστασίας και την ανάπτυξη σχετικών προγραμμάτων.

Οδηγός Γρήγορων Πληροφοριών

Τι είναι τα δικαιώματα του παιδιού;

- Προστασίες που παρέχονται στα παιδιά για να διασφαλιστεί μια ευτυχισμένη και υγιής ανάπτυξη χωρίς φόβο βλάβης ή εκμετάλλευσης
- Δικαιώματα με τα οποία γεννιούνται όλα τα παιδιά
- Δικαιώματα που δεν βασίζονται στο φύλο, τη θρησκεία, την εθνικότητα, την τάξη, την ηλικία, τη φυλή ή άλλους παράγοντες

Τι είναι η Παιδική Προστασία;

Πολιτικές, πρότυπα, κατευθυντήριες γραμμές και διαδικασίες για την προστασία των παιδιών τόσο από σκόπιμη όσο και από ακούσια βλάβη

Γιατί είναι σημαντική η προστασία του παιδιού για την ICSD;

- Αποτροπή επεισοδίων, μεταξύ προσωπικού και παιδιών και μεταξύ παιδιών
- Αποτροπή νομικών ζητημάτων που μπορεί να προκύψουν από την ακατάλληλη συμπεριφορά του προσωπικού
- Δείξτε στους δωρητές τη δέσμευσή σας για την ασφάλεια των παιδιών
- Αποκτήστε ικανοποίηση κάνοντας ό,τι μπορείτε για να προστατέψετε τα ευάλωτα παιδιά

Τι πρέπει να περιλαμβάνει ένας κώδικας συμπεριφοράς προσωπικού;

- Οδηγίες για την κατάλληλη συμπεριφορά του προσωπικού και παραδείγματα ακατάλληλης συμπεριφοράς προσωπικού
- Θετικές πειθαρχικές διαδικασίες και απαράδεκτα πειθαρχικά μέτρα

Τι πρέπει να περιλαμβάνει μια Πολιτική Παιδικής Προστασίας;

- Αναγνώριση των δικαιωμάτων των παιδιών
- Διαδικασίες πρόσληψης και εκπαίδευσης προσωπικού
- Διαδικασίες αναφοράς παιδικής κακοποίησης εντός της ICSD
- Οδηγίες για τη χρήση φωτογραφιών και ιστοριών παιδιών

Εισαγωγή στα Δικαιώματα του Παιδιού

Τα δικαιώματα των παιδιών, όπως και τα ανθρώπινα δικαιώματα, προέρχονται από την ιδέα ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν θεμελιώδη δικαιώματα με τα οποία γεννιούνται. Αυτά τα δικαιώματα δεν μπορούν να αφαιρεθούν λόγω φύλου, ηλικίας, θρησκείας, φυλής, εθνικότητας ή άλλων παραγόντων. Αναγνωρίζεται ότι πρέπει να παρέχεται ειδική προστασία στα παιδιά για να διασφαλίζεται η πλήρης, ευτυχισμένη και υγιής ανάπτυξη χωρίς φόβο βλάβης ή εκμετάλλευσης.

Υπάρχει μια σειρά από διεθνείς συνθήκες που ασχολούνται με τα δικαιώματα του παιδιού, η σημαντικότερη από τις οποίες είναι η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989). Είναι η πιο ευρέως επικυρωμένη συνθήκη για τα ανθρώπινα δικαιώματα (όλες οι χώρες εκτός από δύο την έχουν επικυρώσει) και μία από τις πιο γρήγορα επικυρωμένες. Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού καλύπτει

τα πολιτικά δικαιώματα, την οικογένεια, την υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση, τον ελεύθερο χρόνο και τον πολιτισμό. Είναι ένα ολοκληρωμένο σύνολο στόχων που αναπτύχθηκε για την προώθηση και την προστασία της ζωής των παιδιών.

Ωστόσο, οι κυβερνήσεις δεν είναι οι μόνοι προστάτες αυτών των δικαιωμάτων—οι οργανισμοί, οι επιχειρήσεις και τα άτομα θα πρέπει όλοι να εργαστούν για να διασφαλίσουν ότι αυτά τα δικαιώματα διατηρούνται για όλα τα παιδιά.

Η ανάγνωση της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού δίνει μια αίσθηση των βασικών δικαιωμάτων που ήδη το ICSD εργάζεται για να προασπίσει. Μπορεί επίσης να δώσει ιδέες για την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθηθεί στο μέλλον. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι προσέγγισης αυτών των δικαιωμάτων και απαιτούνται διαφορετικές λύσεις και διαφορετικά είδη παικτών για να επιτευχθούν.

Παιδική προστασία

Είναι ευθύνη κάθε οργανισμού να κάνει το καλύτερο δυνατό για να προστατεύσει τα παιδιά με τα οποία έρχεται σε επαφή. Το πεδίο εφαρμογής αυτού του συγκεκριμένου πόρου αφορά μόνο την προστασία των παιδιών στο πλαίσιο της ICSD.

Καθορισμένη Παιδική Προστασία

Η προστασία του παιδιού είναι ένας ευρύς όρος για να περιγράψει φιλοσοφίες, πολιτικές, πρότυπα, κατευθυντήριες γραμμές και διαδικασίες για την προστασία των παιδιών τόσο από σκόπιμη όσο και από ακούσια βλάβη. Στο τρέχον πλαίσιο, ισχύει ιδιαίτερα για το καθήκον των οργανισμών—και των ατόμων που συνδέονται με αυτούς τους οργανισμούς—έναντι των παιδιών που φροντίζουν. Πολλοί οργανισμοί και προγράμματα είχαν μακροχρόνια συμμετοχή από άτομα που έχουν αναπτύξει στενές φιλίες και δεσμούς. Αυτή η οικειότητα βασίζεται συχνά στην εμπιστοσύνη και στη συμμετοχή σε μια κοινότητα. Μερικές φορές αυτές οι ομάδες είναι αδύνατο να μελετήσουν τις κακοποιήσεις που συμβαίνουν στο πρόγραμμά τους. Ωστόσο, είναι σημαντικό να τεθεί το θέμα της παιδικής κακοποίησης και η πρόληψή της στο πλαίσιο της ICSD, και να γίνει αυτό χωρίς να δημιουργούνται υποψίες και συναγερμό. Μερικοί άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται πολύ απειλημένοι ή άβολα σχετικά με το θέμα της κακοποίησης παιδιών.

Καθορισμένη Πολιτική Παιδικής Προστασίας

Η πολιτική προστασίας των παιδιών είναι μια δήλωση πρόθεσης που καταδεικνύει τη δέσμευση για προστασία των παιδιών από βλάβη και καθιστά σαφές σε όλους τι απαιτείται σε σχέση με την προστασία των παιδιών. Μια πολιτική προστασίας των παιδιών βοηθά στη δημιουργία ενός ασφαλούς και θετικού περιβάλλοντος για τα παιδιά και στην κατάδειξη ότι ο οργανισμός αναλαμβάνει σοβαρά την ευθύνη για τη φροντίδα. Η προστασία του παιδιού δεν είναι μόνο η ανάγνωση και η υπογραφή ενός χαρτιού: μια πολιτική

προστασίας του παιδιού καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα που πρέπει να εφαρμοστούν στην πράξη.

- Πρόληψη της κατάχρησης
- Πρόσληψη και εκπαίδευση προσωπικού
- Ισχυρά συστήματα διαχείρισης
- Οδηγίες για κατάλληλες και ακατάλληλες συμπεριφορές και στάσεις
- Οδηγίες επικοινωνίας σχετικά με τα παιδιά (χρήση εικόνων, ιστοριών κ.λπ.)
- Αναγνώριση, αναφορά και αντίδραση σε ισχυρισμούς κατάχρησης
- Συνέπειες παραπτώματων

Τα οφέλη ενός οργανισμού ασφαλούς για τα παιδιά:

- Προλαμβάνει αντί να αντιδρά σε ατυχή περιστατικά
- Εκπλήρωση των ηθικών και νομικών επιταγών της προστασίας των παιδιών που βρίσκονται υπό τη φροντίδα του οργανισμού
- Αποτροπή της ζημιάς που θα προκαλούσε ένα περιστατικό κακοποίησης στα παιδιά, τις οικογένειές τους, την κοινότητα και τον οργανισμό
- Ικανοποίηση, γνωρίζοντας ότι η ICSD κάνει ό,τι μπορεί για να προστατεύσει τα παιδιά

Καθήκον αδιαπραγμάτευτο

Οι Οργανισμοί που εργάζονται για τα δικαιώματα των παιδιών έχουν το απόλυτο καθήκον να προστατεύουν τα παιδιά από την κακοποίηση, την κακομεταχείριση και την εκμετάλλευση εντός του οργανισμού. Το καθήκον αυτό είναι επιβεβλημένο και αδιαπραγμάτευτο. Χωρίς επαρκή πρότυπα και μηχανισμούς προστασίας, ένας οργανισμός όχι μόνο αποτυγχάνει στο πρωταρχικό του καθήκον περίθαλψης, αλλά μπορεί επίσης να είναι υπεύθυνος για την προώθηση ενός περιβάλλοντος κατάχρησης.

Αναγνώριση σημείων κακοποίησης

Η αναγνώριση σημείων κακοποίησης είναι περίπλοκη. Υπάρχουν πιθανά προειδοποιητικά σημάδια που πρέπει να γνωρίζετε, αλλά θα πρέπει να παρατηρούνται και να αξιολογούνται με προσοχή. Δεν θα πρέπει να θεωρείται αυτόματα ότι συμβαίνει κακοποίηση και η συζήτηση με το παιδί συχνά αποκαλύπτει σημαντικές πληροφορίες. Είναι απαραίτητο να μη διαφεύγουν σημαντικές αλλαγές στη συμπεριφορά, φόβους, ανησυχίες και σωματικούς δείκτες που παρουσιάζει ένα παιδί.

Πιθανά σημάδια σωματικής κακοποίησης

- Μώλωπες, εγκαύματα, διαστρέμματα, εξαρθρώσεις, δαγκώματα, κοψίματα
- Απίθανες δικαιολογίες που δίνονται για να εξηγήσουν τους τραυματισμούς
- Τραυματισμοί που δεν έχουν λάβει ιατρική φροντίδα
- Τραυματισμοί που συμβαίνουν στο σώμα σε μέρη που κανονικά δεν εκτίθενται σε πτώσεις, τραχιά παιχνίδια ή παιχνίδια (για παράδειγμα, στο στομάχι, στο λαιμό, στην πλάτη και στα γεννητικά όργανα)
- Επανελημμένες ουρολοιμώξεις ή ανεξήγητοι πόνοι στο στομάχι
- Άρνηση συζήτησης τραυματισμών
- Απόσυρση από σωματική επαφή
- Χέρια και πόδια που διατηρούνται καλυμμένα σε ζεστό καιρό
- Φόβος επιστροφής στο σπίτι ή επικοινωνίας με τους γονείς
- Επιφυλακτικότητα ή δυσπιστία προς τους ενήλικες
- Αυτοκαταστροφικές τάσεις
- Επιθετικότητα απέναντι στους άλλους
- Μεγάλη παθητικότητα και συμμόρφωση
- Χρόνια φυγή

Πιθανά σημάδια συναισθηματικής κακοποίησης

- Καθυστερημένη σωματική, πνευματική ή συναισθηματική ανάπτυξη
- Υψηλό άγχος
- Καθυστερημένη ομιλία ή ξαφνική διαταραχή της ομιλίας
- Φόβος για μεταβολές καταστάσεων
- Χαμηλή αυτοεκτίμηση
- Ακατάλληλες συναισθηματικές αντιδράσεις σε επώδυνες καταστάσεις
- Ακραία παθητικότητα ή επιθετικότητα
- Κατάχρηση ναρκωτικών ή αλκοόλ
- Χρόνια φυγή

- Ψυχαναγκαστική κλοπή
- Εμμονές ή φοβίες
- Ξαφνική υπο-επίδοση ή έλλειψη συγκέντρωσης
- Συμπεριφορά αναζήτησης προσοχής
- Επίμονη κόπωση
- Ψευδολογίες
- Πιθανά σημάδια παραμέλησης
- Συχνή πείνα
- Αποτυχία ανάπτυξης
- Κλοπή ή καταβρόχθηση φαγητού
- Κακή προσωπική υγιεινή
- Συνεχής κούραση
- Ακατάλληλα ρούχα (για παράδειγμα, φορώντας καλοκαιρινά ρούχα το χειμώνα)
- Συχνή καθυστέρηση ή μη φοίτηση στο σχολείο
- Μη αντιμετωπισμένα ιατρικά προβλήματα
- Χαμηλή αυτοεκτίμηση
- Κακές κοινωνικές σχέσεις

Πιθανά σημάδια σεξουαλικής κακοποίησης

- Σεξουαλική συμπεριφορά ακατάλληλη για την ηλικία
- Σωματικό τραύμα (γενικό και σε περιοχές των γεννητικών οργάνων και του πρωκτού)
- Δείκτες συμπεριφοράς (γενικοί και σεξουαλικοί), οι οποίοι πρέπει να ερμηνεύονται ανάλογα με το επίπεδο λειτουργικότητας και το αναπτυξιακό στάδιο του κάθε παιδιού
- Σημάδια που μοιάζουν με τα σημάδια σωματικής κακοποίησης

Κατάλληλη συμπεριφορά ενηλίκου

Η κατάλληλη συμπεριφορά των ενηλίκων (προσωπικό, εθελοντές και γονείς) στο ICSD θα πρέπει να ορίζεται σαφώς και να παρακολουθείται με συνέπεια για να διασφαλίζεται η ασφάλεια των παιδιών. Τα ακόλουθα δείγματα εγγράφων μπορούν να βοηθήσουν τους οργανισμούς να αναπτύξουν έναν ολοκληρωμένο κώδικα συμπεριφοράς και τις συνέπειες για την παραβίασή του.

Πιθανά σημάδια ανησυχίας σχετικά με τη συμπεριφορά των ενηλίκων

- Ένα άτομο παρουσία του οποίου ένα παιδί αισθάνεται ασυνήθιστα στενοχωρημένο ή ταραγμένο προκαλεί ανησυχία.
- Ένα μέλος του προσωπικού, ένας εθελοντής ή ένας γονέας που ζητά από ένα παιδί να πει ψέματα για οτιδήποτε (ειδικά αν πρόκειται για συνάντηση με αυτό το παιδί) είναι λόγος ανησυχίας.
- Ένα μέλος του προσωπικού, ένας εθελοντής ή ένας γονέας που ζητά από άλλους ενήλικες του οργανισμού να πουν ψέματα για μια κατάσταση που αφορά ένα παιδί είναι λόγος ανησυχίας.
- Οι ιδιωτικές (εκτός εργασίας) συναντήσεις μεταξύ ενός παιδιού και ενός μέλους του προσωπικού ή ενός εθελοντή προκαλούν ανησυχία.

Απαράδεκτη συμπεριφορά ενηλίκου

Τα μέλη του προσωπικού, οι εθελοντές και οι σύμβουλοι δεν πρέπει ποτέ να:

- Περνούν υπερβολικό χρόνο μόνοι με παιδιά μακριά από άλλους
- Παίρνουν τα παιδιά στο σπίτι τους, ειδικά εκεί που θα είναι μόνα μαζί τους
- Χτυπούν ή κακοποιούν με άλλο τρόπο παιδιά
- Αναπτύσσουν σωματικές ή σεξουαλικές σχέσεις με παιδιά ή οποιονδήποτε πελάτη
- Χρησιμοποιούν γλώσσα, κάνουν προτάσεις ή προσφέρουν συμβουλές που είναι ακατάλληλες, προσβλητικές ή καταχρηστικές
- Συμπεριφέρονται με τρόπο ακατάλληλο ή σεξουαλικά προκλητικό
- Αφήνουν ένα παιδί με το οποίο εργάζονται να μείνει τη νύχτα στο σπίτι τους χωρίς επίβλεψη
- Κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι με ένα παιδί με το οποίο εργάζονται
- Να παραβλέπουν ή να συμμετέχουν σε συμπεριφορές με παιδιά που είναι παράνομη, ανασφαλής ή καταχρηστική
- Ενεργούν με τρόπους που αποσκοπούν στη ντροπή, ταπείνωση, μείωση ή υποτίμηση των παιδιών ή με άλλο τρόπο διαπράττουν οποιαδήποτε μορφή συναισθηματικής κακοποίησης

- Κάνουν διακρίσεις, δείχνουν διαφορετική μεταχείριση ή ευνοούν συγκεκριμένα παιδιά αποκλείοντας άλλα
- Διαπράττουν ψυχολογική και συναισθηματική κακοποίηση
- Εκθέτουν τα παιδιά σε επικίνδυνες εργασίες
- Στιγματίζουν τα παιδιά (για παράδειγμα, βάσει φύλου, φυλής, ικανότητας, τάξης ή άλλου παράγοντα.)
- Εκμεταλλεύονται τα παιδιά μέσω παιδικής εργασίας, σεξουαλικής εργασίας ή οικιακής εργασίας
- Κάνουν διακρίσεις μεταξύ παιδιών διαφορετικών φύλων (για παράδειγμα, τιμωρία εγκύων μαθητών, ευνοώντας αγόρια ή κορίτσια)
- Παραμελούν τα παιδιά (για παράδειγμα, μη ικανοποίηση των αναγκών των παιδιών ή μη παροχή επαρκούς φροντίδας στα παιδιά)
- Παραβιάζουν τα δικαιώματα των παιδιών (για παράδειγμα, τα δικαιώματά τους στην ιδιωτικότητα και την εμπιστευτικότητα)
- Εμπλέκουν τα παιδιά σε επιβλαβείς πρακτικές (για παράδειγμα, ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων)
- Εμπλέκουν τα παιδιά σε σεξουαλικές σχέσεις
- Χτυπούν ή να επιτίθενται με άλλο τρόπο στα παιδιά

Κώδικας ηθικής

- Το προσωπικό του ιδρύματος πρέπει να σέβεται την προσωπικότητα των παιδιών, τα οποία υποστηρίζει και προστατεύει, και να διαφυλάσσει τα δικαιώματά τους.
- Το προσωπικό του οργανισμού δεν πρέπει να παραβιάζει τα δικαιώματα των παιδιών που βρίσκονται υπό τη φροντίδα ή την επίβλεψη του Οργανισμού.
- Το προσωπικό οφείλει κατά την άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας να τηρεί το απόρρητο τόσο για τα παιδιά που υποστηρίζει όσο και για θέματα που το αφορούν.
- Το προσωπικό πρέπει να αντιμετωπίζει τα παιδιά ως ίσα και με σεβασμό ανεξάρτητα από τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την καταγωγή, τις πεποιθήσεις, το νομικό καθεστώς των ιδίων ή των μελών της οικογένειάς τους και προς το εθνικό, θρησκευτικό, πολιτιστικό και κοινωνικό τους υπόβαθρο.
- Το προσωπικό πρέπει να σέβεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια του παιδιού, τη σωματική του ακεραιότητα και το δικαίωμά του σε μη υποτιμητική μεταχείριση και σε μη βίαιη ανατροφή. Απαγορεύεται κάθε μορφή βίας κατά των παιδιών (λεκτική, σωματική, συναισθηματική).
- Το προσωπικό οφείλει να ενημερώνει άμεσα τις αρχές για περιστατικά παιδικής κακοποίησης, όταν πέσουν στην αντίληψή του.

- Το προσωπικό πρέπει να συμβάλλει στην κατάλληλη προετοιμασία των παιδιών για το ρόλο τους ως ενεργών και υπεύθυνων πολιτών μέσα από το παιχνίδι, τον αθλητισμό, τη συμμετοχή σε ομάδες, την ανάθεση ευθυνών κ.λπ.
 - Το προσωπικό πρέπει να παρέχει και να διασφαλίζει ποιοτική ιατρική περίθαλψη, ίσες ευκαιρίες, πρόσβαση σε όλα τα είδη εκπαίδευσης και επαγγελματική καθοδήγηση για τα παιδιά.
 - Το προσωπικό πρέπει να λαμβάνει υπόψη, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητα των παιδιών, το δικαίωμά τους να συμμετέχουν σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων, που αφορούν αυτά και τις συνθήκες διαβίωσής τους.
 - Το προσωπικό πρέπει να σέβεται την ιδιωτική ζωή και την ελευθερία της έκφρασης των παιδιών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν παραβιάζονται τα δικαιώματα των άλλων παιδιών στην περιοχή.
 - Το προσωπικό πρέπει να ενθαρρύνει τα παιδιά να μιλήσουν για θέματα που τα απασχολούν.
 - Το προσωπικό πρέπει να παρέχει διαβίωση σε περιβάλλον σταθερότητας και οικογενειακής ατμόσφαιρας.
 - Το προσωπικό πρέπει να παρέχει μέτρα υποστήριξης στο μέγιστο δυνατό βαθμό και να ενισχύει τη σχέση του παιδιού με την οικογένειά του και τη λειτουργικότητα της τελευταίας.
 - Το προσωπικό πρέπει να υποστηρίζει την τακτική επικοινωνία των παιδιών που ζουν μακριά από την οικογένειά τους με αυτό και άλλα σημαντικά πρόσωπα για αυτά. Αυτή η επικοινωνία μπορεί να περιοριστεί ή να απαγορευτεί μόνο όταν είναι απαραίτητη προς όφελος του παιδιού.
 - Το προσωπικό πρέπει να διασφαλίζει το δικαίωμα των αδελφών να μένουν μαζί, ενώ σε περιπτώσεις που κρίνεται ότι δεν τους συμφέρει, έχουν το δικαίωμα να διατηρούν στενή επαφή μεταξύ τους.
- Οποιαδήποτε παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα Πολιτική Προστασίας Παιδιού - Κώδικας Δεοντολογίας συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα και υπόκειται σε έλεγχο από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, το οποίο μπορεί να λάβει το μέτρο της επίπληξης (προφορική ή γραπτή), τη σύσταση συμμόρφωσης και την καταγγελία της σύμβασης εργασίας.

Κώδικας δεοντολογίας

Το προσωπικό / οι εθελοντές / οι σύμβουλοι / οι συνεργάτες πρέπει πάντα να:

- Ενδυναμώνουν τα παιδιά— να συζητούν μαζί τους τα δικαιώματά τους, τι είναι αποδεκτό και απαράδεκτο και τι μπορούν να κάνουν εάν υπάρχει πρόβλημα
- Είναι στοργικοί, δοτικοί και υπεύθυνοι
- Επιδεικνύουν ενθάρρυνση και κίνητρο
- Δείχνουν ίση μεταχείριση κοριτσιών και αγοριών

- Προσπαθούν όσο το δυνατόν περισσότερο να εμπλέκουν τα παιδιά στη λήψη αποφάσεων και να επιτρέπουν στα παιδιά να παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις, ιδιαίτερα για τη ζωή τους
- Είναι θετικό πρότυπο
- Μιλούν στα παιδιά για την επαφή τους με το προσωπικό ή άλλους και να τα ενθαρρύνουν να αναφέρουν τυχόν ανησυχίες τους
- Είναι ενήμεροι για καταστάσεις που μπορεί να παρουσιάζουν κινδύνους για τα παιδιά και να τις διαχειρίζονται
- Βεβαιώνονται ότι υπάρχει μια κουλτούρα διαφάνειας που θα επιτρέψει να τεθούν και να συζητηθούν τυχόν ζητήματα ή ανησυχίες
- Βεβαιώνονται ότι υπάρχει μια αίσθηση λογοδοσίας μεταξύ του προσωπικού, έτσι ώστε οι κακές πρακτικές ή η πιθανώς καταχρηστική συμπεριφορά να μην μένουν αναπάντητη

Ο καλύτερος τρόπος για να προστατεύσετε τα παιδιά είναι να τα ενδυναμώσετε να προστατεύσουν τον εαυτό τους

- Να είστε καλό πρότυπο για το πώς να συμπεριφέρεστε με τα παιδιά, τόσο στο σπίτι όσο και στο χώρο εργασίας
- Να είστε ευαίσθητοι σε πράξεις κακοποίησης και να γνωρίζετε τις ανησυχίες και τα παράπονα των παιδιών
- Σεβαστείτε την αξιοπρέπεια των παιδιών στα σπίτια, τους χώρους εργασίας και τα κέντρα
- Ακούστε προσεκτικά τα παιδιά
- Αντιμετωπίστε τις ανησυχίες ή τα προβλήματα των παιδιών αμέσως
- Ενεργήστε δίκαια σε θέματα που αφορούν παιδιά και ενήλικες μαζί
- Παίξτε θετικό ρόλο στην προστασία των παιδιών και στην προώθηση της ασφάλειάς τους
- Προσφέρετε κατάλληλες συμβουλές και καθοδήγηση
- Βεβαιωθείτε ότι τα παιδιά γνωρίζουν και κατανοούν τις πολιτικές και τις διαδικασίες του οργανισμού

Ισχυρισμοί από ένα παιδί

Όταν ένα παιδί σας λέει ότι αισθάνεται άβολα, γνωστό και ως Παιδική Αποκάλυψη της κακοποίησης, είναι σημαντικό να παραμείνετε ήρεμοι, να επιβεβαιώσετε τα συναισθήματα του παιδιού και να παρακολουθείτε με συνεπή και διαφανή τρόπο.

Γενικά σημεία

- Αποδεχτείτε αυτό που λέει το παιδί
- Μείνετε ήρεμος
- Μην πανικοβάλλεστε

- Να είσαι ειλικρινής
- Μην εμφανίζεστε σοκαρισμένοι
- Ενημερώστε το παιδί ότι πρέπει να το πείτε σε κάποιον άλλο
- Διαβεβαιώστε το παιδί ότι δεν φταίει για την κακοποίηση
- Μην συμπληρώνετε λέξεις, μην τελειώνετε τις προτάσεις του παιδιού και μην κάνετε υποθέσεις
- Ποτέ μην πιέζετε για πληροφορίες
- Να γνωρίζετε ότι το παιδί μπορεί να έχει απειληθεί
- Βεβαιωθείτε ότι κάνετε διάκριση μεταξύ αυτού που πραγματικά είπε το παιδί και των συμπερασμάτων που μπορεί να έχετε κάνει
- Ενημερώστε το παιδί τι πρόκειται να κάνετε στη συνέχεια και ότι θα το ενημερώσετε τι συμβαίνει
- Εξασφαλίστε την ασφάλεια του παιδιού

Πράγματα για να πείτε

- «Σε πιστεύω.»
- «Θα προσπαθήσω να σε βοηθήσω».
- «Θα σε βοηθήσω.»
- «Χαίρομαι που μου το είπες».
- «Δεν φταις εσύ».

Πράγματα που δεν πρέπει να πείτε

- «Έπρεπε να το είχες πει σε κάποιον πριν».
- "Δεν μπορώ να πιστέψω! Είμαι σοκαρισμένος!"
- «Α, αυτό εξηγεί πολλά».
- «Όχι, όχι ο/η ____ . Είναι φίλος/ -η μου».
- «Δεν θα το πω σε κανέναν άλλον».

Στο τέλος της αποκάλυψης

- Καθησυχάστε το παιδί ότι ήταν σωστό να σας το πει.
- Ενημερώστε το παιδί τι πρόκειται να κάνετε στη συνέχεια.
- Ζητήστε αμέσως βοήθεια.
- Γράψτε με ακρίβεια τι σας είπε το παιδί. Υπογράψτε και χρονολογήστε τις σημειώσεις σας. Κρατήστε όλες τις σημειώσεις σε ασφαλές μέρος για αόριστο χρονικό διάστημα. Αυτά είναι απαραίτητα για να βοηθήσουν την ICSD και τις αρχές να αποφασίσουν τι είναι καλύτερο για το παιδί και μπορούν να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία εάν είναι απαραίτητο.

- Ζητήστε βοήθεια για τον εαυτό σας εάν αισθάνεστε ότι χρειάζεστε υποστήριξη.
- Εξασφαλίστε την άμεση και βραχυπρόθεσμη ασφάλεια του παιδιού.

Λάβετε τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσετε τη σωματική ασφάλεια και την ψυχολογική ευεξία του παιδιού. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την παραπομπή του παιδιού για ιατρική θεραπεία ή σε ψυχολόγο.

Περαιτέρω καθοδήγηση

- Εάν οι ανησυχίες σας αφορούν άμεσο κακό σε ένα παιδί, ενεργήστε χωρίς καθυστέρηση, καθώς η αδράνεια μπορεί να θέσει το παιδί σε περαιτέρω κίνδυνο.
- Εάν γνωρίζετε οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με την κακομεταχείριση ενός παιδιού, είναι δική σας ευθύνη να το πείτε σε κάποιον.
- Η διαδικασία που οδηγεί στη λήψη αποφάσεων θα πρέπει να τεκμηριώνεται καλά και όλα τα γεγονότα ή οι γραπτοί ισχυρισμοί και οι απαντήσεις θα πρέπει να τηρούνται στο αρχείο.
- Όταν μια υπόθεση απορριφθεί, οι λόγοι για να γίνει κάτι τέτοιο θα κοινοποιούνται στο άτομο που ανέφερε το θέμα.

Παιδική Προστασία & Παιδιά με Αναπηρία

Οι οργανώσεις που εργάζονται με παιδιά θα πρέπει να γνωρίζουν τις ιδιαίτερες ευπάθειες των παιδιών με αναπηρίες, καθώς και τις συγκεκριμένες προκλήσεις για τη συμμετοχή τους στην ανάπτυξη και παρακολούθηση πολιτικών. Τα παιδιά με αναπηρίες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες, εφόσον αυτό δεν αποτελεί απειλή για την ευημερία τους.

Καθορισμένη αναπηρία

Τα παιδιά με αναπηρία περιλαμβάνουν εκείνα με κινητικές, λεκτικές, οπτικές, ακουστικές, μαθησιακές, διανοητικές, κρυφές και πολλαπλές αναπηρίες και αποθαρρύνονται περαιτέρω από τη δράση λόγω διακρίσεων και αποκλεισμού. Τα παιδιά με ήπιες αναπηρίες μπορεί να εμφανίζουν σοβαρές δυσκολίες λόγω της έλλειψης πρόσβασης στις βασικές ανάγκες και τα δικαιώματά τους.

Τα παιδιά με αναπηρία είναι ιδιαίτερα ευάλωτα στην κακοποίηση.

- Εξαρτώνται από άλλα άτομα για τη φροντίδα τους.
- Μερικές φορές δεν καταλαβαίνουν ότι τους κακοποιούν.
- Μπορεί να μην έχουν την ευκαιρία να πουν στους ανθρώπους τι συμβαίνει.

- Οι δυσχέρειές τους στην επικοινωνία μπορεί να τα δυσκολεύουν να πουν τι τους συμβαίνει.

Τα παιδιά με ειδικές ανάγκες κακοποιούνται με πολύ διαφορετικούς τρόπους. Τα παραδείγματα περιλαμβάνουν:

- Έλλειψη βασικής φροντίδας — ανεπαρκής τροφή, στέγη ή υγειονομική περίθαλψη
- Έλλειψη ευκαιριών ανάπτυξης, περιορισμός της ελευθερίας ή έλλειψη κοινωνικής αλληλεπίδρασης
- Εγκατάλειψη
- Ταπεινωτική μεταχείριση— εξοστρακισμός, ύβρεις ή άλλη λεκτική κακοποίηση ή προσβολές
- Υπερβολική ιατρική ή αποκαταστατική «θεραπεία» που μπορεί να είναι επιβλαβής
- Βία (συμπεριλαμβανομένης της βίας που καλύπτεται ως τιμωρία)
- Σεξουαλική κακοποίηση

Τι να προσέξετε

Επειδή τα παιδιά με αναπηρία μπορεί να μην μπορούν να σας πουν ότι κακοποιούνται, ακολουθούν μερικά πράγματα που πρέπει να γνωρίζετε. Δεν σημαίνουν απαραίτητα ότι το παιδί κακοποιείται, αλλά αν παρατηρήσετε κάποιο από αυτά τα σημάδια, θα πρέπει να κάνετε παρακολούθηση.

- Ξαφνικές ανεξήγητες αλλαγές στη συμπεριφορά
- Λέρωμα
- Σεξουαλική συμπεριφορά
- Απώλεια όρεξης
- Αυτοτραυματισμός
- Νέα ή ανεξήγητα σημάδια ή μώλωπες
- Σημάδια γενικής αγωνίας ή διέγερσης

Ποια ειδικά μέτρα πρέπει να ληφθούν για την προστασία των παιδιών με αναπηρία;

Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ευπάθειες των παιδιών με αναπηρία στην κακοποίηση, οι ανησυχίες πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη και οι οργανισμοί πρέπει να ενεργήσουν προληπτικά για να αποτρέψουν την εκδήλωση κακοποίησης. Τα πρακτικά βήματα περιλαμβάνουν:

- Δώστε έμφαση στη μη διάκριση
- Δώστε έμφαση στην αποϊδρυματοποίηση
- Ακούστε τις απόψεις των παιδιών
- Βεβαιωθείτε ότι ικανοποιούνται οι ειδικές ανάγκες επικοινωνίας
- Συμπεριλάβετε θέματα αναπηρίας στον προγραμματισμό για τα δικαιώματα των παιδιών

Μια προσέγγιση για τα δικαιώματα του παιδιού στην πειθαρχία

Η πειθαρχία των παιδιών είναι συχνά μια κρυφή πτυχή της ανατροφής των παιδιών και της εργασίας με παιδιά. Για να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η υγιής ανάπτυξη των παιδιών, είναι σημαντικό να είμαστε διαφανείς σχετικά με τις πρακτικές πειθαρχίας και να γνωρίζουμε την έρευνα που καθορίζει τις πιο αποτελεσματικές και βασισμένες στα δικαιώματα προσεγγίσεις πειθαρχίας.

Τα λανθασμένα είδη τιμωρίας

- Η σωματική ή φυσική τιμωρία, ή η απειλή της, περιλαμβάνει το χτύπημα του παιδιού με το χέρι ή με κάποιο αντικείμενο (όπως μπαστούνι, ζώνη, μαστίγιο ή παπούτσια)· κλωτσώντας, κουνώντας ή πετώντας το παιδί· τσιμπώντας το παιδί· τράβηγμα των μαλλιών του παιδιού· εξαναγκάζοντας το παιδί να μείνει σε άβολες ή αναξιοπρεπείς στάσεις ή να κάνει υπερβολική σωματική άσκηση· κάψιμο ή ουλή στο παιδί.
- Η ταπεινωτική ή ταπεινωτική τιμωρία παίρνει διάφορες μορφές, όπως ψυχολογική τιμωρία, λεκτική κακοποίηση, χλευασμό, απομόνωση ή αγνόηση του παιδιού.

Γιατί η σωματική τιμωρία είναι λάθος

- Στο μεγάλο κορμό των διεθνών ερευνών σχετικά με τη σωματική τιμωρία, καμία μελέτη δεν υποδηλώνει ότι κάνει καλό, ενώ πολυάριθμες μελέτες υποδηλώνουν ότι κάνει κακό. Τα ακόλουθα είναι μερικά από τα βασικά ευρήματα:
- Το χτύπημα παιδιών είναι σωματικά επικίνδυνο επειδή τα παιδιά είναι μικρά και εύθραυστα σε σχέση με τους τιμωρούς ενήλικες. Τα άστοχα ή τα αποτρεπτικά χτυπήματα που προορίζονται να είναι ελαφριά μπορεί να προκαλέσουν ρήξη τυμπάνων ή πτώσεις. Το κούνημα μωρών ή νηπίων μπορεί να προκαλέσει διάσειση, εγκεφαλική βλάβη και θάνατο.
- Οι ήπιες τιμωρίες στη βρεφική ηλικία είναι τόσο αναποτελεσματικές που τείνουν να κλιμακώνονται καθώς μεγαλώνουν τα παιδιά. Το «μικρό χαστούκι» της παιδικής ηλικίας γίνεται συχνά ένα πραγματικό χτύπημα στα τέσσερα χρόνια και χτύπημα με τη ζώνη κατά τα επτά. Αν και δεν είναι κάθε σωματική κακοποίηση παιδιών μια απλή κλιμάκωση της σωματικής τιμωρίας, οι γονείς που καταδικάστηκαν για σκληρότητα συχνά εξηγούν ότι η κακομεταχείριση του παιδιού ξεκίνησε με πειθαρχική πρόθεση.
- Η σωματική τιμωρία μπορεί να είναι συναισθηματικά επιβλαβής για τα παιδιά. Η έρευνα δείχνει ότι η επιθετικότητα γεννά επιθετικότητα. Τα παιδιά που υπόκεινται σε σωματική τιμωρία είναι πιο πιθανό από άλλα να είναι επιθετικά με τα αδέρφια, να εκφοβίζουν άλλα παιδιά στο σχολείο, να συμμετέχουν σε επιθετικά αντικοινωνική συμπεριφορά στην εφηβεία, να είναι βίαιοι προς τους συζύγους και τα παιδιά τους όταν μεγαλώσουν και να διαπράττουν βίαια εγκλήματα.

Θετικοί τύποι πειθαρχίας

- Το «κάνε» λειτουργεί καλύτερα από το «μη». Οι ανταμοιβές λειτουργούν καλύτερα από τις τιμωρίες.
- Δείξτε και πείτε τι πρέπει να κάνει το παιδί – όχι μόνο τι δεν πρέπει να κάνει.

- Εξηγήστε τους πραγματικούς σας λόγους—το «επειδή το λέω» δεν παρέχει μάθημα.
- Προσπαθήστε να λέτε «ναι» και «μπράβο» τουλάχιστον όσο συχνά «όχι» και «σταμάτα αυτό»
- Βασιστείτε σε ανταμοιβές όπως αγκαλιές και αστεία, όχι σε τιμωρίες όπως χαστούκια και φωνές.
- Αγνοήστε τις μικρές ανοησίες.
- Όταν το παιδί κάνει κάτι λάθος, εξηγήστε τι είναι και πώς να διορθώσετε τα πράγματα.
- Ακόμη και όταν αντιπαθείτε τη συμπεριφορά ενός παιδιού, μην υπονοείτε ποτέ ότι δεν σας αρέσει το παιδί.

Ανάπτυξη Πολιτικής κατά του Εκφοβισμού

Ο εκφοβισμός είναι ένα δύσκολο ζήτημα που αντιμετωπίζεται, κυρίως επειδή είναι γενικά ένα κρυφό ζήτημα. Τα παιδιά θύματα εκφοβισμού συχνά αποφεύγουν να μιλήσουν γι' αυτό φοβούμενοι τον εκφοβισμό ή από ντροπή για τον εκφοβισμό. Οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις του εκφοβισμού μπορούν να συμβάλουν σε χαμηλή αυτοεκτίμηση και κατάθλιψη. Η ανάπτυξη μιας πολιτικής κατά του εκφοβισμού είναι το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνει η ICSD για την αντιμετώπιση του ζητήματος.

Η διαδικασία για την ανάπτυξη μιας πολιτικής κατά του εκφοβισμού θα πρέπει να περιλαμβάνει όλο το προσωπικό και τα παιδιά, όπου είναι δυνατόν, καθώς μόνο η δέσμευση όλων στην πολιτική θα την καταστήσει αποτελεσματική και θα διασφαλίσει ότι ο εκφοβισμός αντιμετωπίζεται ανοιχτά. Η συμμετοχή των νέων στη λύση έχει αποδειχθεί βασικός παράγοντας για την επιτυχία μιας πολιτικής κατά του εκφοβισμού.

Τι λογίζεται ως εκφοβισμός;

Το πρώτο βήμα είναι να μετρήσετε το μέγεθος του εκφοβισμού που λαμβάνει χώρα και τη φύση του εκφοβισμού στο πλαίσιο της ICSD κάνοντας ανοιχτούς διαλόγους και κάνοντας παρατηρήσεις. Το επόμενο βήμα είναι το προσωπικό και τα παιδιά να καταλήξουν σε συναίνεση σχετικά με τον ορισμό της συμπεριφοράς που θεωρείται εκφοβισμός, καθώς διαφορετικά άτομα μπορεί να έχουν διαφορετικές απόψεις. Ακολουθεί μια λίστα με πιθανές συμπεριφορές που θα μπορούσαν να θεωρηθούν εκφοβισμός:

- Σωματική επίθεση (Βία)
- Παρενόχληση
- Απειλές
- Αναγκασμός για παράδοση χρημάτων
- Πειράγματα και επωνυμίες

- Μάρτυρες που παρακολουθούν και γελούν
- Διάδοση φημών
- Τελετές μύησης
- Εκφοβισμός συμμοριών
- Αποκλεισμός από συνομηλίκους

Υπάρχουν μερικά βασικά ερωτήματα που μπορεί να χρειαστεί να εξετάσει το προσωπικό:

- Πόσος εκφοβισμός βλέπουμε να συμβαίνει;
- Πόσος εκφοβισμός πιστεύουμε ότι συμβαίνει που δεν βλέπουμε;
- Πού συμβαίνει ο εκφοβισμός;
- Πότε συμβαίνει ο εκφοβισμός;
- Τι πιστεύουν ότι πρέπει να συμβεί το προσωπικό και οι νέοι;
- Ποιες στρατηγικές θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση του εκφοβισμού;

Στόχοι της Πολιτικής

Μια πολιτική πρέπει να περιλαμβάνει

- Προσεγγίσεις για την πρόληψη του εκφοβισμού
- Παρέμβαση όπου εμφανίζεται εκφοβισμός

Η πολιτική πρέπει να καλύπτει

- Πώς να ευαισθητοποιήσετε το θέμα
- Πώς να δημιουργήσετε ευκαιρίες για να μιλήσετε για τον εκφοβισμό
- Πώς και ποιος θα επιβλέπει βασικούς τομείς όπου εμφανίζεται ο εκφοβισμός
- Πώς να αναπτύξετε θετικές μορφές υποστήριξης από ομοτίμους
- Διαδικασίες διερεύνησης περιστατικών εκφοβισμού
- Οδηγίες για την αναφορά και την ακρόαση αναφορών εκφοβισμού
- Μια ατζέντα δράσης που αναθέτει στο προσωπικό και στους εθελοντές στόχους, ρόλους και ευθύνες

- Πώς να κοινοποιήσετε την πολιτική σε όλους τους εμπλεκόμενους

Χρήσιμες και μη χρήσιμες απαντήσεις στον εκφοβισμό

Προσωπικό

Συστάσεις για το προσωπικό που αντιμετωπίζει τον εκφοβισμό

Χρήσιμες απαντήσεις

- Ακρόαση όλων των εμπλεκόμενων
- Δημιουργία μοντελοποίησης ενός περιβάλλοντος χωρίς εκφοβισμό (για παράδειγμα, αποφύγετε να αποκαλείτε τα παιδιά με οποιοδήποτε όνομα ή να τα βάζετε κάτω με οποιονδήποτε τρόπο)

Βασικά μηνύματα που πρέπει να ακούσει ένα θύμα εκφοβισμού

- «Δεν φταις εσύ»—Το παιδί που δέχεται εκφοβισμό μπορεί να χρειαστεί βοήθεια για να το αναγνωρίσει. Το άτομο που κάνει τον εκφοβισμό μπορεί να κάνει το παιδί να νιώσει ότι φταίει το παιδί που συμβαίνει ο εκφοβισμός. Το θύμα μπορεί επίσης να αισθάνεται ότι χρειάζεται να αλλάξει, όταν το πρόβλημα είναι στην πραγματικότητα η συμπεριφορά εκφοβισμού.
- «Δεν χρειάζεται να το αντιμετωπίσετε μόνοι σας»—Η απομόνωση είναι μια μεγάλη επίδραση του εκφοβισμού και το στίγμα που βιώνει το άτομο που υφίσταται εκφοβισμό μπορεί να δημιουργήσει εμπόδιο στο να ζητήσει βοήθεια.

Μη βοηθητικές απαντήσεις

- Ευτελισμός ή πατρονάρισμα του παιδιού όταν αποκαλύπτεται ο εκφοβισμός
- Αγνόηση της κατάστασης
- Ακατάλληλες συμβουλές (για παράδειγμα, το θύμα να πολεμήσει το άτομο που το εκφοβίζει, καθώς το θύμα θα κινδύνευε να θεωρηθεί ως νταής)

Άτομο που δέχεται εκφοβισμό

Συστάσεις για το άτομο που υφίσταται εκφοβισμό

Χρήσιμες απαντήσεις

- Να μιλήσουν με κάποιον που εμπιστεύονται
- Να αναζητήσουν διαφορετικές φίλιες ή περισσότερες φίλιες
- Να αναγνωρίσουν ότι δεν είναι δικό τους λάθος

Μη βοηθητικές απαντήσεις

- Να το αντιμετωπίσουν μόνοι
- Καμία ενέργεια σχετικά με αυτό
- Να πιστεύουν όλα όσα λέγονται για αυτούς

Συνομήλικοι και μάρτυρες

Συστάσεις για μάρτυρες εκφοβισμού

Χρήσιμες απαντήσεις

Ενθάρρυνση του θύματος να μιλήσει με έναν ενήλικα (και προσφορά να συνοδεύσει το θύμα αν φοβάται)

Μη βοηθητικές απαντήσεις

- Να λέει στο θύμα να το αντιμετωπίσει μόνο του
- Να μη λέει τίποτα
- Γέλιο ή συμμετοχή στον εκφοβισμό

Άτομο που εκφοβίζει

Συστάσεις για τον νταή

Χρήσιμες απαντήσεις

- Να λάβει υπόψη τι κοινό έχει με το άτομο που εκφοβίζουν
- Να λάβει υπόψη πώς οι πράξεις του κάνουν το άλλο άτομο να αισθάνεται
- Να ζητήσει ειλικρινά συγγνώμη
- Να μιλήσει σε έναν έμπιστο ενήλικα για τα συναισθήματά του

Μη βοηθητικές απαντήσεις

- Συνέχιση του εκφοβισμού
- Άρνηση των πράξεών τους
- Επιλογή νέου θύματος
- Να μην επικοινωνούν τα συναισθήματά τους

Εκείνοι που εκφοβίζουν άλλα παιδιά συχνά είτε έχουν υποστεί εκφοβισμό οι ίδιοι, είτε μπορεί να είναι δυστυχημένοι στη ζωή τους. Αν και δεν αποδέχεται τη συμπεριφορά, το προσωπικό μπορεί να βοηθήσει τους νταήδες να κατανοήσουν γιατί εκφοβίζουν άλλους και να τους βοηθήσει να αντιμετωπίσουν τα πραγματικά ζητήματα.

Επικοινωνίες & Εκδόσεις

Κάθε παιδί έχει το δικαίωμα να αναπαρίσταται με ακρίβεια τόσο με λέξεις όσο και με εικόνες. Η απεικόνιση κάθε παιδιού από τον οργανισμό δεν πρέπει να είναι χειραγωγική ή να προκαλεί αίσθηση με κανέναν τρόπο, αλλά πρέπει να παρέχει μια ισορροπημένη απεικόνιση της ζωής και των περιστάσεων του παιδιού. Τα παιδιά πρέπει να παρουσιάζονται ως ανθρώπινα όντα με διατήρηση της ταυτότητας και της αξιοπρέπειάς τους.

Αποφυγή

- Γλώσσα και εικόνες που θα μπορούσαν ενδεχομένως να υποβαθμίσουν, να θυματοποιήσουν ή να ντροπιάσουν τα παιδιά
- Γενικεύσεις που δεν αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια τη φύση της κατάστασης του παιδιού
- Διακρίσεις κάθε είδους
- Λήψη φωτογραφιών εκτός πλαισίου—οι φωτογραφίες θα πρέπει να συνοδεύονται από επεξηγηματική λεζάντα όπου είναι δυνατόν και θα πρέπει να είναι σχετικές με οποιοδήποτε συνοδευτικό κείμενο

Βέλτιστες Πρακτικές

- Θα πρέπει πάντα να ζητείται άδεια από τα ίδια τα παιδιά πριν από τη λήψη φωτογραφιών, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, με βάση το βέλτιστο συμφέρον των παιδιών.
- Προσωπικές και φυσικές πληροφορίες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της τοποθεσίας ενός παιδιού σε μια χώρα και να το θέσουν σε κίνδυνο δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται στον ιστότοπο ή σε οποιαδήποτε άλλη μορφή επικοινωνίας για γενικούς ή δημόσιους σκοπούς. Όπου είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν μελέτες περιπτώσεων για την ανάδειξη της εργασίας, τα ονόματα των παιδιών θα πρέπει να αλλάζουν.
- Στο μέγιστο δυνατό βαθμό, θα πρέπει να λάβουμε ενημερωμένη συγκατάθεση ή την άδεια του παιδιού, του κηδεμόνα του παιδιού ή/και του ιδρύματος που είναι υπεύθυνο για το παιδί, πριν χρησιμοποιήσουμε οποιαδήποτε εικόνα για δημοσιότητα, συγκέντρωση χρημάτων, ευαισθητοποίηση ή οποιονδήποτε άλλο σκοπό. Ο σκοπός πρέπει να γίνεται σαφής στον χορηγούντα τη συγκατάθεση.
- Πληροφορίες για τη ζωή των παιδιών και φωτογραφίες παιδιών (συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που είναι αποθηκευμένες σε υπολογιστή) θα πρέπει να φυλάσσονται σε ασφαλή αρχεία. Η πρόσβαση σε αυτά θα πρέπει να περιορίζεται σε όσους χρειάζεται να τα χρησιμοποιούν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.
- Οι φωτογραφίες των παιδιών πρέπει να απεικονίζουν τα παιδιά με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Η φωτογραφία δεν πρέπει να ντροπιάζει ή να φέρνει σε αμηχανία ένα παιδί και πρέπει να παρουσιάζεται στο πλαίσιο.

Προσλήψεις Προσωπικού

Η αποτελεσματική προστασία των παιδιών ξεκινά με την ύπαρξη ενός αξιόπιστου και καλά εκπαιδευμένου προσωπικού που είναι αφοσιωμένο στην αποστολή του ICSD. Κατά την πρόσληψη νέου προσωπικού ή εθελοντών, ο οργανισμός πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα για να διασφαλίσει ότι το νέο προσωπικό δεν θα θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια των παιδιών.

Οι υποψήφιοι ενδέχεται να αναμένεται να:

- Υπογράψουν μια προσωπική δήλωση που θα αναφέρει τυχόν ποινικές καταδίκες, συμπεριλαμβανομένων παλαιότερων καταδικαστικών αποφάσεων που μπορεί να μην χρειάζεται νομικά να δηλωθούν.
- Αποδέχονται και δεσμεύονται στην πολιτική για την προστασία των παιδιών και τον κώδικα συμπεριφοράς για την εργασία με παιδιά.
- Ο σκοπός αυτής της εκ των προτέρων, διαφανούς προσέγγισης, ακόμη και πριν από μια συνέντευξη είναι να αποτρέψει τους κακοποιητές από το να κάνουν αίτηση.
- Εκκαθαρίσουν έναν έλεγχο ασφαλείας που διενεργείται από την αστυνομία ή το γραφείο ποινικών μητρώων, όπου είναι δυνατόν.

Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης:

Η συνέντευξη θα πρέπει να θεωρείται ως μια ευκαιρία αξιολόγησης της καταλληλότητας των υποψηφίων σε σχέση με την προστασία των παιδιών.

1. Η ομάδα συνέντευξης θα πρέπει να δώσει προσοχή στα εξής:

- κενά στο ιστορικό απασχόλησης (εάν ο υποψήφιος είχε μια καριέρα που εργαζόταν σε θέματα παιδιών)
- συχνές αλλαγές θέσης εργασίας ή διεύθυνσης (εάν ο υποψήφιος είχε σταδιοδρομία που εργαζόταν σε θέματα παιδιών)
- λόγοι αποχώρησης από την εργασία (ειδικά αν αυτό εμφανίζεται ξαφνικά)
- ασυνήθιστη γλώσσα του σώματος και υπεκφυγή, ή αντίφαση και αποκλίσεις στις απαντήσεις που δίνονται (αν και αυτό πρέπει να ερμηνεύεται στο πλαίσιο)

2. Είναι σημαντικό στη συνέντευξη να συζητείται ανοιχτά το θέμα της παιδικής κακοποίησης και η ομάδα συνέντευξης να υποστηρίζει ότι η ICSD έχει θεσπίσει μια ολοκληρωμένη πολιτική και διαδικασίες για την προστασία του παιδιού. Η διαφάνεια είναι ένα σημαντικό μέρος της πρόληψης της κακοποίησης: ένας θύτης μπορεί να αποφασίσει ότι δεν υπάρχουν αρκετές ευκαιρίες για προσβολή σε μια ανοιχτή και συνειδητοποιημένη κουλτούρα.

3. Οι άμεσες και απαιτητικές ερωτήσεις ενθαρρύνουν την αυτοεπιλογή (με άλλα λόγια, ενθαρρύνουν τους υποψηφίους να αποχωρήσουν από τη διαδικασία).

- Προτεινόμενες ερωτήσεις (οι ακριβείς ερωτήσεις πρέπει να προσαρμοστούν στο επίπεδο της θέσης για την οποία υποβάλλεται αίτηση):
- Πώς και πότε μπορεί να είναι κατάλληλο να παρηγορήσετε ένα παιδί;
- Πότε μπορεί να είναι κατάλληλο και ακατάλληλο να μείνετε μόνοι με ένα παιδί;
- Υπάρχει κάτι για το οποίο ενδέχεται να μάθουμε κατά τη διάρκεια των ελέγχων αναφοράς για το οποίο θα θέλατε να μιλήσουμε;

Σε συνέχεια της συνέντευξης:

Μετά τη συνέντευξη, ο υποψήφιος θα πρέπει να κατανοήσει ότι η ICSD θα συνεχίσει με αναφορές και πιστοποιήσεις ασφαλείας. Δεν θα γίνει προσφορά εργασίας έως ότου βεβαιωθεί ότι ο υποψήφιος θα είναι σε θέση να συμμορφωθεί και να επιβάλει τις πολιτικές προστασίας των παιδιών.

Εκπαίδευση & Προσανατολισμός Προσωπικού

Ένας οργανισμός θα πρέπει να διεξάγει αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αναγκών για όλο το προσωπικό για να προσδιορίσει ποιος πρέπει να εκπαιδευτεί, τι είδους πληροφορίες πρέπει να γνωρίζει, ποιος θα διεξάγει την εκπαίδευση, πότε πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκπαίδευση και ποιο υλικό χρειάζεται για τη διεξαγωγή της εκπαίδευσης .

Ακολουθεί ένα προτεινόμενο πρότυπο για την αξιολόγηση των αναγκών εκπαίδευσης προσωπικού.

Πρότυπο αξιολόγησης αναγκών κατάρτισης προσωπικού
1. Αρχική/βασική ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση σχετικά με την πολιτική προστασίας των παιδιών για το υπάρχον προσωπικό και το συνδεδεμένο προσωπικό
2. Αρχική/βασική ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση σχετικά με την πολιτική προστασίας των παιδιών για το νέο προσωπικό και το συνδεδεμένο προσωπικό όταν ενταχθούν στον οργανισμό
3. Γενική επανεκπαίδευση για να υπενθυμίζει στο προσωπικό τις ισχύουσες διαδικασίες και να ενημερώνει τις πολιτικές και τις διαδικασίες με οποιεσδήποτε νέες πληροφορίες (προτείνεται μία φορά το χρόνο)
4. Ενημερώσεις στο εξωτερικό για το προσωπικό λόγω ταξιδιών στο εξωτερικό για επισκέψεις έργων για να υπενθυμίσει στο προσωπικό τους κώδικες συμπεριφοράς και χρήσης φωτογραφίας (κατευθυντήριες γραμμές επικοινωνίας) και τις διαδικασίες αναφοράς σε περίπτωση που ο επισκέπτης μπορεί να γίνει μάρτυρας κακοποίησης ενώ ταξιδεύει
5. Εξειδικευμένες ενημερώσεις και εκπαίδευση για συγκεκριμένο κοινό, όπως το προσωπικό χορηγιών, το προσωπικό επικοινωνίας και το προσωπικό μέσων ενημέρωσης και συγκέντρωσης χρημάτων σχετικά με τη χρήση εικόνων και περιπτωσιολογικών μελετών.

Παράρτημα Α: Δείγμα φόρμας αναφοράς για υποψία κακοποίησης

Εάν γνωρίζετε ότι η ασφάλεια ενός παιδιού μπορεί να είναι σε κίνδυνο, συμπληρώστε αυτήν τη φόρμα όσο καλύτερα γνωρίζετε. Αυτή η φόρμα πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο για την ανάπτυξη της πιο αμερόληπτης δυνατής αναφοράς που βασίζεται σε πληροφορίες. Για λόγους εμπιστευτικότητας, η αναφορά θα πρέπει να συντάσσεται και να υπογράφεται αποκλειστικά από εσάς. Θα φυλάσσεται σε ασφαλές και ασφαλές μέρος και θα αντιμετωπίζεται με απόλυτη εχεμύθεια.

Σχετικά με εσάς

Το όνομά σας _____
Ο τίτλος της εργασίας σας _____
Ο χώρος της εργασίας σας _____
Η σχέση σας με το παιδί _____
Στοιχεία επικοινωνίας _____

Σχετικά με το παιδί

Όνομα παιδιού _____
Φύλο παιδιού _____
Ηλικία παιδιού _____
Διεύθυνση παιδιού _____
Φύλακες παιδιού _____

Σχετικά με την υπόθεση

Παρατηρήθηκε κακοποίηση ή υπάρχει υποψία; _____
Η υπόθεση στηρίζεται σε προσωπική πληροφόρηση ή η πληροφορία αποκαλύφθηκε σε σας από κάποιον άλλον; _____
(Αν ναι, ποιον;) _____
Ημερομηνία υποτιθέμενου περιστατικού _____
Χρόνος υποτιθέμενου περιστατικού _____
Τοποθεσία υποτιθέμενου περιστατικού _____

Όνομα φερόμενου ως δράστη _____
Φύση ισχυρισμού _____

Οι προσωπικές σας παρατηρήσεις (ορατοί τραυματισμοί, συναισθηματική κατάσταση παιδιού, κοινωνικές νύξεις) _____

Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που δεν καλύφθηκε ως τώρα

Υπήρχαν άλλα παιδιά ή ενήλικες εμπλεκόμενοι στο υποτιθέμενο περιστατικό;

Αναληφθείσες δράσεις _____

Υπογραφή _____
Ημερομηνία _____

Παράρτημα Β: Αξιολόγηση εκπαιδευτικών αναγκών

Ποιος χρειάζεται εκπαίδευση; Who needs training? (όνομα/θέση)	Τι πρέπει να μάθουν;	Έως πότε;	Ποιος θα τους εκπαιδεύσει;	Ποιος θα ελέγξει ότι έγινε;	Πως θα το κάνετε και πότε θα λάβει χώρα; (υλικά /μεθοδολογία)

Παράρτημα Γ: δήλωση δέσμευσης στη τήρηση της πολιτικής προστασίας των παιδιών

Εγώ ο/η....., έχοντας διαβάσει και κατανοήσει το πλήρες κείμενο δηλώνω ότι αντιλαμβάνομαι πλήρως τα πρότυπα προστασίας που περιέχονται στη Πολιτική Παιδικής Προστασίας της ICSD. Συμφωνώ με την Πολιτική αυτή και τις αρχές που περιέχονται σε αυτήν και αποδέχομαι τη σημασία εφαρμογής της, περιλαμβανομένων των διαδικασιών και των πρακτικών προστασίας και ανάπτυξης του παιδιού όπως περιέχονται σε αυτό το έγγραφο. Οι αρχές αυτές με δεσμεύουν ενόσω συνεχίζω να αποτελώ μέλος της ομάδας φροντίδας παιδιών. Κατανοώ ότι τυχούσα παραβίαση των προβλέψεων και προνοιών της Πολιτικής είναι δυνατό να οδηγήσει στη λήξη της συνεργασίας μου με την ICSD ή σε περαιτέρω πειθαρχικές ή/και δικαστικές διαδικασίες. Επιπλέον, δηλώνω ότι έχω καθαρό ποινικό μητρώο και δεν εκκρεμεί, σε βάρος μου, δίωξη ή καταδίκη για αδικήματα που σχετίζονται με παιδιά.

ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΟΠΟΣ / ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΥΠΟΓΡΑΦΗ